

49^e Internationaal Eucharistisch Congres
15-22 juni Quebec (Canada)
(CEI2008)

De Eucharistie: Gave van God voor het leven van de wereld.

1. Wat is een Internationaal Eucharistisch Congres (IEC)

Een IEC is een bijeenkomst van de universele Kerk om Jezus – levend en aanwezig in de Eucharistie – te vieren. Een diocesane kerk nodigt, met goedkeuring van de Paus, andere lokale kerken uit voor een unieke tijd van gebed, reflectie en engagement.

Het eerste IEC werd in 1881 gehouden te Lille (Frankrijk). Aan dit congres – dat op initiatief van de Française Emilie Tamisier¹ georganiseerd werd en 3 dagen duurde – namen 300 mensen uit Europa deel.

Tot en met het 27^e congres, dat in 1924 in Amsterdam gehouden werd, bleven de Eucharistische congressen een vrijwel Europese aangelegenheid². Pas vanaf het 28^e congres, dat in Chicago werd gehouden, werden ook de andere continenten aangedaan.

Aan dit 49^e IEC in Quebec namen ruim 12.000 mensen uit 70 landen deel.

Waarom dit jaar in Quebec?

Het is dit jaar precies 400 jaar geleden dat de eerste Franse missionarissen voet zetten op Noord Amerikaanse bodem, in de Franse kolonie 'Nouvelle France'. Zij vestigden zich daar waar de Saint Laurent rivier zich zodanig versmalde dat de boten niet verder konden. In de taal van de oorspronkelijke bevolking 'kébèk'. Vanuit dit latere Quebec is in heel Noord Amerika het Evangelie verkondigd.

Eén van deze pioniers, missionarissen, was François de Laval, de latere eerste bisschop van Quebec. Samen met hem waren er twee zusters die de oorspronkelijke talen, huron en algonquien, op schrift stelden.

2. Route naar het CEI2008 toe.

Ter voorbereiding op het 49e IEC heeft het aartsbisdom drie jaar lang de viering van Corpus Christi (Sacramentsdag) gebruikt om steeds een ander thema rond de Eucharistie uit te diepen.

Ook werd er een nieuwe 'ark' gebouwd, de Ark van het Nieuwe Verbond. Deze werd door de jongeren van Canada te voet door alle bisdommen gedragen. De totale route besloeg 1700 km. (Vergelijkbaar aan de route die jongeren met het speciale Kruis voorafgaand aan de Wereldjongerendagen afleggen)

In alle plaatsen die aangedaan werden, waren bijeenkomsten georganiseerd. Deze bijeenkomsten werden niet alleen door jongeren bezocht.

¹ Zij was hiertoe geïnspireerd door de Heilige Pierre Juliën Eymard, 'de Apostel van de Eucharistie'.

² Als we het congres dat in 1893 in Jeruzalem gehouden werd, nog tot het Europese continent rekenen, is de enige uitzondering op deze regel het 21^e IEC dat in 1910 in Montreal (Canada) gehouden werd.

3. Het programma/ het thema

Het Congres besloeg iedere dag een vast ochtend- en een middagprogramma. Het avondprogramma verschilde van dag tot dag.

Het ochtendprogramma begon rond half negen en bestond uit ochtendgebed, catechese door een kardinaal/ aartsbisschop over het dagthema, een getuigenis en afsluitende Eucharistieviering. Na de lunch kon men deelnemen aan verschillende workshops, tijd doorbrengen in één van de kapellen en kerken in de stad waar 24 uur per dag Aanbidding was, of nieuwe mensen ontmoeten in geanimeerde gesprekken, o.a. bij de vele standjes.

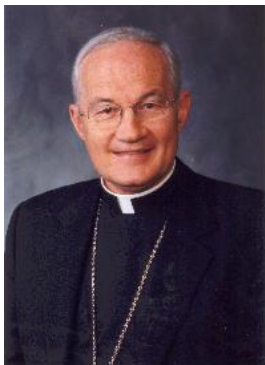
Voor de jongeren was er een apart jongerenprogramma, in een eigen hal, met workshops, groeps gesprekken, animaties door verschillende kerkelijke bewegingen. Maar ook de families hadden gedurende het slotweekend een speciaal op hen toegesneden programma, verzorgd door de broeders en zusters van St. Jan.

Bovendien boden de parochies aan de deelnemers die bij gastgezinnen overnachtten op woensdagavond een Agapè-maaltijd aan, om elkaar wederzijds beter te leren kennen.

Op donderdagavond was de grote Sacramentsprocessie.

Op vrijdagavond was er gelegenheid om de wijding van 12 nieuwe priesters mee te vieren.

De Eucharistie: gave van God voor het leven van de wereld.

Kardinaal Marc Ouellet p.s.s.³, de primate van Canada en aartsbisschop van Quebec, heeft heel bewust voor dit thema gekozen.

In een interview⁴ voorafgaand aan het Congres zegt hij hierover: *‘Dit Congres is een vervolg van het 48^e IEC dat in 2004 in Guadelajara (Mexico) werd gehouden. Wij hebben te maken met een cultuur die God lijkt te vergeten. Het is nodig om de rol van God in de samenleving te onderstrepen evenals de Eucharistie als een buitengewone gave van God. Deze gave van God is een bijzondere Trinitaire gave. Deze trinitaire gave brengt de gemeenschap met God (communio) binnen de mensheid. Deze*

gave van God die de wereld ontvangt, naast de Kerk zelf, is juist hét getuigenis van de Aanbidding.

Wij weten dat het de zending van de Kerk is om in de wereld te verkondigen dat er slechts Eén God is, die wij mogen Aanbidden. Wij moeten ons het Eerste Gebod⁵ in herinnering roepen. Daarom heeft de promotie van de Eucharistische Aanbidding een centrale plaats tijdens dit Congres, als een boodschap van de Kerk aan de wereld. Vanuit het Heilig Sacrament stromen liefde, evangelisatie en heiliging van het dagelijks leven, gaven die de Kerk ontvangt en doorgeeft.

Wij zijn geroepen tot een hoger bestaan, tot een gemeenschap met God. Daarom is het belangrijk om de Aanbidding te benadrukken.

Tot slot halen we de heiligheid voor het voetlicht. Heiligheid is wat wij aan de wereld aanbieden. De wereld zal het Evangelie begrijpen als wij - christenen en katholieken – onze roeping tot hei-

³ P.S.S.= Priestersociëteit van St. Sulpice, deze sociëteit is in 1645 gesticht door de pastoor van de parochie St. Sulpice in Parijs.

⁴ Het volledige interview met Kardinaal Marc Ouellet p.s.s. is te vinden in het Heralds of the Gospel Magazine, *Christ our hope*, vol.2, no.11, May-June 2008, pag. 20-25. Het PDF bestand hiervan is te downloaden via www.heralds.ca, Magazines, previous editions.

⁵ *Gij zult de Heer uw God liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand’. Dt.6, 4-9.* Dit is de eerste regel van de Joodse geloofsbelijdenis.

ligheid daadwerkelijk beleven (LG40). Dit bewustzijn houden we levend door een sterk gebedsleven. Heiligheid is de vervolmaking van de liefde en de caritas, haalbaar voor iedereen. Ik geloof dat de universele roeping tot heiligheid één van de voornaamste boodschappen van het Tweede Vaticaans Concilie is. Hoewel dit niet verrassend lijkt, kwam het voor velen als een verrassing’.

4. Indrukwekkende getuigenissen

a) Jean Vanier, stichter van De Ark gemeenschappen

Geboren in 1928, verlaat hij in 1950 een veelbelovende militaire carrière, om in Parijs theologie te gaan studeren. In 1964 betreft hij samen met 2 mensen met een geestelijke/ mentale handicap een vervallen huis in de buurt van Parijs. De eerste Ark-gemeenschap is geboren. Inmiddels zijn er 133 van zulke gemeenschappen.

In 1971 stichtte hij daarnaast de beweging Geloof en Licht voor de familieleden en vrienden van geestelijk gehandicapten.

Deze bijna 80-jarige weet de mensen met zijn getuigenis over de gebrokenheid van het leven zozeer te boeien en te inspireren, dat hij na afloop van zijn getuigenis een langdurige staande ovatie krijgt.

Enkele citaten uit zijn getuigenis:

‘Jezus is de stem van hen die niet kunnen spreken’

‘Jezus zei tegen de rechtelozen: Ik zal jullie vriend zijn’

‘Onze cultuur is zeer competitief ingesteld’

‘De rechtelozen hebben behoefte aan een werkelijke gemeenschap, in de Naam van Jezus’

‘Wij moeten van het ‘hoofd’ naar het ‘hart’ gaan, van idee naar relatie’

b) Father Buttet, stichter van Fraternité Eucharistein

Hij verliet een veelbelovende politieke carrière in het Zwitserse parlement om in Rome theologie te gaan studeren. Tijdens zijn theologiestudie in Rome werd hij getroffen door de geschriften en de spiritualiteit van de Heilige Pierre Juliën Eymard⁶. Deze spiritualiteit vormde de basis voor de gestichte Eucharistische Broederschappen.

Enkele citaten uit zijn getuigenis:

‘We moeten Jezus herontdekken’

‘We moeten Jezus in het gezicht durven zien’

‘Het Heilig Sacrament helpt mensen weer op eigen benen te staan. Dat is een realiteit’

‘De Eucharistie is de sleutel voor de vernieuwing van de Kerk en de wereld. Dat gebeurt niet door een theorie of ideologie. Het is een persoon: Jezus Christus zelf.’

‘De Aanbidding is absoluut noodzakelijk voor onze cultuur’

c) José Prado Flores, stichter Evangelisatieschool St. Andreas

Wat in 1980 begon met 1 school in Mexico, is inmiddels uitgegroeid tot 2000 scholen in 82 landen, waaronder Nederland. Hij heeft meer dan 30 boeken geschreven over de Nieuwe Evangelisatie en de Katholieke Charismatische Vernieuwing.

⁶ De Heilige Pierre Juliën Eymard is de stichter van de Congregaties van de Paters en de Dienaressen van het Heilige Sacrament (S.S.S.)

Letterlijk een zeer bevlogen en geïnspireerd man die het hele publiek wist te enthousiasmeren. Zoals hij de aanwezigen wist warm te maken, geweldig.

Enkele citaten uit zijn getuigenis:

'Mijn leven was als een suikervrije cola. Nul calorieën. Hoeveel ik ook studeerde.'

'Hoe geven we ons geloof door aan de volgende generatie? We moeten geen verslag geven van ons geloof, we moeten ervan getuigen. In begrijpelijke taal.'

'Er was geen verbinding tussen het hoofd (verstand) en het hart. Ik was een verslaggever geworden. Ik probeerde op de stoel van God te gaan zitten.'

'Ik dacht geen bekering nodig te hebben. Ik beheerste immers de gave van het woord, maar moest een dienaar van Woord worden, een leerling.'

'God kán niet gemanipuleerd worden. Hij deed het Woord in mijn hart branden. Hij opende mijn ogen en leerde mij hoe ik moest leven. Ik erkende dat God God was.'

'De Eucharistie is een mysterie. Het brengt ons in de dimensie van God'

d) Marguerite Barankitse, stichteres van het 'Shalom-huis' (NGO)

Een dappere, opmerkelijke Burundese Tutsi-vrouw.

Ze vertelde o.a. hoe haar chauffeur, haar chauffeur werd.

Op een dag – tijdens de massale slachtingen over en weer – werd ze door een zeer jonge Hutu soldaat gedwongen op de knieën te gaan. Hij dreigde haar te doden als ze het niet deed. Ze weigerde met de mededeling dat ze *'alleen voor God knielde, niet voor mensen'*. In de discussie die volgde vroeg ze hem haar zijn rozenkrans te geven, want *'een geweer en een rozenkrans gaan niet samen'*. Nadat ze hem had voorgesteld eerst samen de rozenkrans te bidden, ging ze nog een stap verder: *'Waarom geef je je geweer niet terug aan de persoon waarvan je het gehad hebt? Ik zal je een weg tonen die meer moed vraagt'*. Dat hij haar advies heeft opgevolgd bleek uit de volgende zin: *'hij is nu mijn chauffeur'*.

Nadat een grote groep Hutu-vluchtelingen – aan wie zij een veilig onderkomen had geboden – alsnog voor haar ogen werd vermoord, is ze eerst in de kerk voor het uitgestelde Sacrament gaan bidden.

Vervolgens is ze alsnog met 25 kinderen, van verschillende etniciteit, gevlucht. Ze vertelde hun: *'jullie etniciteit is niet Tutsi, Hutu, of Congolees, maar 'Shalom'*.

Deze kinderen waren de eerste bewoners van het later door haar gestichte 'Shalom-huis'.

Een aantal andere citaten uit haar getuigenis:

'Ik ben allereerst een christen, daarna pas een Tutsi'

'Ik heb ervoor gekozen christen te zijn, je etniciteit kies je niet. Daar word je mee geboren.'

'We worden geboren om lief te hebben, niet om te haten'

'De Eucharistie is niet in geschriften, niet in apostolische brieven, noch adhortaties. Ze is niet in conventies te vinden. De Eucharistie, dat zijn wij!'

5. Opmerkelijke citaten uit catecheses/ homilieën

Catechese van Aartsbisschop Donald Wuerl, Washington.

Thema: De Eucharistie, de ultieme gave van God.

Hij vertelde onder andere het volgende verhaal:

Eén van de leuke dingen van het bisschop zijn is dat je regelmatig scholen en parochies mag bezoeken. Ter voorbereiding op dergelijke bezoeken ontvang ik nogal eens brieven, netjes per groep/ per klas bij elkaar gebonden. Eén van deze brieven heb ik 20 jaar lang bewaard en steeds als voorbeeld gebruikt.

Hij luidde als volgt: *'Beste bisschop, ik ben verbaasd over het feit dat u iemand kent, die iemand kende, die iemand kende, die iemand kende, die iemand kende....., die Jezus kende'*.

De brief, met de steeds herhaalde zin, besloeg een heel A4-tje. De briefschrijver had de instructie over de lengte van de brief letterlijk genomen. Maar de aanhef was zo origineel, dat de aartsbisschop hem in al die jaren niet weggegooid heeft.

Andere citaten uit zijn catechese:

'De leer van Jezus is een heel belangrijke. Deze dient als ons richtsnoer. Het is een bevoorrechte boodschap'

'We moeten ons steeds 2 dingen afvragen: Wie is Jezus? Wat is de betekenis van Zijn dood?'

'De Eucharistie is het grootste Mysterie dat we kennen. Het is de bron van onze identiteit'

Catechese van Kardinaal Philippe Barbarin, Lyon.

Thema: De Eucharistie, gedachtenis van het Paasmysterie.

Geboren en opgegroeid in Algerije heeft hij de nu nog voortdurende vervolging van de christenen aan den lijve ondervonden. Hij hield een zeer solide betoog over de Goede Week, de instellingswoorden en Pasen.

Hij besloot zijn catechese met:

'Als we willen dat liefde de haat in de wereld overwint, moeten we met ons leven van die liefde getuigen. Net zoals de martelaren van Canada dat 4 eeuwen geleden deden'.

'Christus twijfelde nooit tussen 'ja' of 'nee'. Bij Hem was het altijd 'Ja''.

'Jezus heeft ons twee opdrachten meegegeven: 'Heb elkaar lief zoals Ik jullie heb liefgehad', en 'Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie'. Deze twee zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden'.

'Op het eind van de Eucharistie krijgen wij via het 'Ite missa est' de zendingsofdracht de wereld in te trekken en elkaar lief te hebben'.

Catechese van Kardinaal Jorge Bergoglio s.j., Buenos Aires.

Thema: De Eucharistie bouwt de Kerk op, Sacrament van Verlossing.

In december 1936 in Buenos Aires geboren, studeerde hij eerst af als chemicus. Daarna begon hij aan zijn theologiestudie. Na zijn priesterwijding was hij onder andere novicenmeester, rector van het seminarie en provinciaal van de Jezuiten in Argentinië. Dankzij zijn rijke ervaringen, theologische diepgang en de door hem bekleedde kerkelijke functies, is hij een eminent catecheet.

Enkele citaten:

'De Eucharistie is een geschenk van de Triniteit, voor het leven van de wereld'

'De Kerk is geboren in de zaal van het Laatste Avondmaal'
'De Eucharistie is de concentratie van Jezus' liefde voor ons'
'De Eucharistie is nieuwe geschiedenis'
'Zoals Maria ons haar Zoon toevertrouwde, zo vertrouwt zij ons de Eucharistie toe'
'De Eucharistie is niet zomaar een gave onder vele, het is dé totale liefdesgave'

Catechese van Cardinal Christian Wiyghan TUMI

Thema: Getuigen van de Eucharistie, midden in de wereld.

Hij is in 1930 in Kameroen geboren in een sterk geslacht. Zijn moeder leeft nog steeds, zij is 109 jaar. Hij is de eerste autochtone kardinaal van Kameroen. Na zijn studies in Nigeria en Europa stichtte hij het groot seminarie van Kameroen in Bambui.

Als voorvechter van de mensenrechten legde hij verschillende verbanden tussen het thema van het Congres, het dagthema en de 60e verjaardag van de Verklaring van de Rechten van de mens (8 dec. 1948).

Enkele citaten:

'De Eucharistie is het Sacrament van gemeenschap. Zij maakt ons allen één.'
'De formule van de Triniteit is 1+1+1 = 1'
'Zonder een geestelijke dimensie kán de Kerk niets doen'
'We hebben de Eucharistie nodig als voeding'
'Nadenken over de Eucharistie is niet genoeg, we moeten er met heel onze persoon in gaan staan'

Homilie van kardinaal Jozef Tomko, pauselijk delegaat, tijdens de openingsviering op 15 juni.

Hij verbond het thema van het Congres met het motto van de deelstaat Quebec: *'Je me souviens'*, 'Ik herinner me/ ik gedenk' én de laatste zin van de instellingswoorden *'Doet dit ter gedachtenis aan Mij'*.

'Voor Jezus de wereld verliet, wilde Hij de Zijn Kerk en de hele mensheid het geschenk van zijn Aanwezigheid nalaten. Hiervoor heeft hij de vorm van Brood en Wijn gekozen'.

'Cenakel en Calvarie zijn één enkel offer, voor het leven van de wereld. Daarom gaf Jezus zijn Apostelen de opdracht: "Doet dit ter gedachtenis aan Mij"'. Het is een gedachtenis én opdracht in één. We moeten Christus niet alleen gedenken met woorden en toespraken, maar doen zoals Hij deed'.

De Heilige Eucharistie met de Heilige Communie en Aanbedding van de onder ons aanwezige Heer, zijn onze belangrijkste antwoorden op deze grote Liefdesgave van God. Evenals de martelaren van Abesinie (Ethiopië) zouden ook wij moeten kunnen zeggen: ("Sine Dominico non possumus vivere", 'zonder de Eucharistie c.q. de Dag des Heren kunnen wij niet leven')

Homilie van kardinaal Marc Ouellet P.S.S., 16 juni:

Zijn opmerkingen over de gestegen voedselprijzen, het onrecht en de gevolgen daarvan haalden direct de internationale pers. Ze vormden slechts een klein deel van zijn mooie homilie.

Enkele citaten uit de rest:

'Christus komt in ons hart, elke keer als wij de Communie ontvangen. Daaraan refereren de woorden: Neemt en eet, neemt en drink'.
'De Heer wil dat wij de Liefde beleven'

'Laten wij getuigen zijn van ons Doopsel'
'Laten wij getuigen zijn van ons Vormsel'
'Laten wij 'ja' zeggen tegen het Levende Brood'

Homilie kardinaal Joseph Zen Ze-Kiun S.D.B., (Hong Kong), 20 juni:

Hij is geboren in januari 1932 in Shanghai. Zijn ouders waren katholiek. Op het eind van de Chinese burgeroorlog vluchtte hij naar Hong Kong, waar hij intrad bij de Salesianen.

In 1961 priester gewijd, werd hij in 1983 benoemd tot provinciaal. De Chinese 'provincie' omvat China, Taiwan, Macau en Hong Kong.

In 1996 werd hij benoemd tot bisschop-coadjutor van Hong Kong. In september 2002 volgde hij zijn voorganger op als aartsbisschop van Hong Kong en in februari 2006 werd hij kardinaal.

Hij is beroemd (berucht) om zijn uitgesproken ideeën over zaken als mensenrechten, politieke vrijheid en vrijheid van godsdienst. Hij komt regelmatig in conflict met de Communistische Partij van China.

Enkele citaten uit zijn homilie:

'Jezus trekt iedere persoon naar zich toe'

'We moeten alle ramen en deuren van ons huis open zetten. De deuren om binnen te gaan, de ramen om naar buiten te smijten al wat niet deugt'.

'De Eucharistie is het brood van de Waarheid. Mensen volgen soms afgoden. God maakt ons hier niet altijd even zachtzinnig op attent'.

6. Workshops

Iedere dag waren er meerdere verdiepende workshops. Per dag was daarvan één ook voor het 'gewone' publiek, bijvoorbeeld mensen die het Congres slechts 1 dag bezochten, toegankelijk.

Voor de overige moest men zich van tevoren hebben ingeschreven. Om niet alleen maar informatie over ons heen te krijgen, én om tijd te hebben voor wat kardinaal Marc Ouellet omschrijft als één van de kernactiviteiten van het Congres, namelijk Aanbidding in één van de kapellen, hebben we besloten de meeste workshops niet te bezoeken. Helaas viel de workshop die we wél wilden bezoeken uit.

7. Stands

In één van de hallen van het gebouw 'La vie du monde'⁷ was een markt met allemaal kraampjes ingericht. Hier konden bewegingen en congregaties zich presenteren, evenals de meer economisch ingestelde boekhandels en liturgische bedrijven. Het was er altijd gezellig druk.

8. 24-uur aanbidding

Op verschillende plekken op het Congresterrein waren twee kapellen ingericht waar men 24 uur per dag Stille Aanbidding kon doen. Eén van die 'kapellen' was opgebouwd rond de Ark van het

⁷ De sporthal die was omgedoopt tot 'La vie du monde' bood o.a. ruimte aan een restaurantje, de informatiemarkt, de registratie, en andere kantoren van de organisatie waar we regelmatig mee te maken hadden.

Nieuwe Verbond, Chapelle de la Nouvelle Alliance. Hier waren altijd de meeste mensen aanwezig.

Daarnaast waren er verschillende kerken in Quebec waar men – met personele ondersteuning van een aantal nieuwe bewegingen/ congregaties – 24 uur per dag kon Aanbidden.

De speciale hosties die hiervoor gebruikt werden, waren tijdens de openingsviering aan de vertegenwoordigers van elke kapel/ kerk meegegeven.

Op zaterdagavond, de avond van de nachtwake met de jongeren, werden alle kapellen en kerken weer even plechtig gesloten als ze een week eerder geopend waren.

9. Ervaringen

a) Communauté de Jeruzalem

De broeders en zusters van deze stadsmoenniken, waren gedurende het Congres verantwoordelijk voor de 24-uurs Aanbedding in de kerk van de Paters van het Heilig Sacrament. Het grootste deel van de dag betekende dit dat er altijd een paar broeders en/ of zusters in de kerk aanwezig waren. Daarnaast waren er – behalve tijdens de nachtelijke uren – minimaal zo'n 30 leken in de kerk.

's Avonds waren er een gezongen vesper (17.45 uur) en vigilieviering (20.00 uur).

b) Sacramentsprocessie

Op donderdagavond was dan de grote Sacramentsprocessie. Een kleine 10.000 mensen namen hieraan deel. Na alle regen van de voorgaande dagen was het een klein wonder dat het nu gedurende het grootste deel van de 5,1 km lange tocht, die een kleine 4 uur duurde vrijwel droog bleef. Er is één korte, hevige bui gevallen.

Tijdens de route waren er korte stops in 2 kerken. In de kerk van de Heilige Rochus werd de ziekenzegen gegeven aan wie deze wilde ontvangen, in de kerk van de Heilige Franciscus van Assisi was er een ontmoeting met de armen.

c) Priesterwijding

Op vrijdagavond werden 12 jonge mannen tot priester gewijd. 8 hiervan behoorden tot de nieuwe congregatie Marie Jeunesse, 1 tot de Orde van de Dominicanen, 1 tot het bisdom Sherbrooke, en 2 tot het bisdom Quebec.

Het was een zeer indrukwekkende, enthousiasmerende viering. De manier waarop deze wijdelingen al tijdens de intocht begroet werden sprak boekdelen. Dat het niet alleen voor de wijdelingen een emotionele avond was, bleek o.a. op het moment dat de nieuw gewijden door hun familie met kazuifel en stola bekleed werden. Toen één van de camera's inzoomde op de omhelzing van een vader en zijn zoon, werd daar door het hele stadion (ca. 10.000 mensen) op gereageerd.

d) Slotviering (op zondag)

Na een ongetwijfeld voor de jongeren zeer natte en koude nachtwake, werd het congres op zondag 22 juni afgesloten met een Eucharistieviering (Statio orbis) in de openlucht, waarbij 55.000 mensen aanwezig waren.

Via internet was het ook voor ons mogelijk om – na de terugkomst in Nederland op zondag – net als waarschijnlijk vele anderen op afstand deze viering mee te maken.

Middels een live satellietverbinding met het Vaticaan verzorgde paus Benedictus XVI de homilie. Hij zei daarin onder meer:

'De Eucharistie is onze kostbaarste schat. Het is hét Sacrament bij uitstek. De Eucharistie is de bron en het hoogtepunt van het leven van de Kerk'

'Deelname aan de Eucharistie verwijdt ons niet van onze tijdgenoten. Integendeel. Omdat het bij uitstek de uitdrukking is van de liefde van God, roept het ons op ons in te zetten voor onze broeders en zusters, de uitdagingen van vandaag niet uit de weg te gaan en van de wereld een plaats te maken waar het goed leven is'

'Ik roep de priesters en de gelovigen op om elkaars plaats en functie in de Eucharistieviering te respecteren. De liturgie is niet van ons, zij is de schat van de Kerk'

'Het Laatste Avondmaal is de plaats waar de Kerk geboren is, de baarmoeder die de Kerk van alle tijden omvat. In de Eucharistie wordt het offer van Christus steeds hernieuwd, wordt Pinksteren steeds hernieuwd'

'De Eucharistie had een bijzondere plaats in het leven van de heiligen. Ik nodig u allen uit hun voorbeeld te volgen, zonder angst. God begeleidt en beschermt jullie. Breng elke dag eer aan de glorie van God de Vader en neem deel aan de opbouw van de wereld. Wees trots op ons religieus erfgoed en haar sociale en culturele rijkdom'

'De Eucharistie is geen maaltijd tussen vrienden. Het is een Verbondsmysterie. Wij worden opgeroepen dit mysterie, dit geheim binnen te treden door ons leven elke dag meer te conformeren aan de gave die wij in de Eucharistie ontvangen. De Eucharistie heeft een heilig karakter. Het is in zekere zin een 'hemelse liturgie', voorafspiegeling van het Feestmaal in het Koninkrijk, de dood en verrijzenis van Christus verkondigend, totdat Hij wederkomt.'

10. Volgende keer...

Hoewel de exacte datum nog niet vast staat, toch al iets voor de agenda van 2012. Het volgende IEC wordt namelijk bijna 'naast de deur' georganiseerd. In het jaar dat in London de Olympische

zomerspelen worden georganiseerd, de opening van het Tweede Vaticaans Concilie precies 50 jaar geleden is, zal ook het **50^e IEC** in **Dublin** (Ierland) zijn.

De Paus heeft kardinaal Sean Brady en aartsbisschop Diarmuid Martin de opdracht tot het organiseren hiervan gegeven in zijn homilie tijdens de slotviering op 22 juni 2008. Een jubileum wat u niet mag missen.

Voor verdere informatie over dit en andere Internationale Eucharistische Congressen kunt u zich wenden tot de Canadese website www.cei2008.ca (Engels, Frans, Spaans) of de website van de Pauselijke Commissie voor de Internationale Eucharistische Congressen www.vatican.va/roman_curia/pont_committees/eucharist-congr/index.htm

Mgr. J.G.M. van Burgsteden s.s.s
N. Overpelt e.p.